

Zora Korenč

KO SE SVET USTAVI

Ko se svet ustavi,
spoznamo, da za življenje ne potrebujemo
vseh tistih potrošniških izdelkov,
za katere smo mislili, da so nepogrešljivi,
za katere smo se drenjali po trgovskih centrih
in prežali na popuste.

Ko se svet ustavi,
ugotovimo, da nas ne »naredijo« draga oblačila,
avto, zlato, kozmetika, najboljši pametni telefon,
temveč medsebojni odnosi, ki jih »gradimo«
s skrbjo za drugega, z razumevanjem,
z medsebojno delitvijo, s sočutjem in ljubeznijo...

Ko se svet ustavi,
ugotovimo, da lahko preživimo tudi brez
vseh tistih dragih potovanj v daljne kraje,
dolgih obmorskih počitnic;
zavimo se, kako lep je lahko
sprehod po bližnjem travniku,
ob reki, pohajkovanje po gozdu...

Ko se svet ustavi,
v drugih ne vidimo več konkurentov
za čim višji položaj v družbi,
temveč soljudi, sotrpine, sosede
s podobnimi težavami in hrepenenji.

Ko se svet ustavi,
se stiša hrup zabav, neskončni vrvež mest,
večno hitenje, stres modernega življenja;
zavimo se tišine, čuječi smo
do sveta in večnega Zdaj.

Ko se svet ustavi,
zaživimo preprosteje,
a živimo bogatejše.

Zapomnimo si, kako je,
ko se svet ustavi!

Zora